

**FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA**  
**3.Kf.27.228/2007/3. szám**

**A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !**

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Czifra Károly ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. április 3. napján kelt 25.K.34.038/2006/3. számú ítélete ellen az alperes 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

**Í T É L E T E T**

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

## I N D O K O L Á S

....Nagyközség Önkormányzata (a továbbiakban: ajánlatkérő).... december 6-án feladott, a Közbeszerzési Értesítő .... december 23-i 148-as számában közzétett ajánlati felhívásával a Kbt. VI. fejezete szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított ....Nagyközség Település szippantott szennyvizének elhelyezését szolgáló szennyvíztisztító rendszer telepítésére.

Az ajánlati felhívásban az ajánlatkérő - az ajánlatok elbírálásának szempontjaként a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás meghatározása mellett - a hiánypótlás lehetőségét egy alkalommal biztosította, míg ugyanezt az ajánlati dokumentációban kizárta. Az ajánlati dokumentációban az ajánlat tartalmi és formai követelményeként írta elő az ajánlati adatlap és az ajánlattevői nyilatkozat mellékelt minta szerinti kitöltését. A dokumentumokban kérte az ellenszolgáltatást egyösszegű vállalási árként megadni, nettó plusz ÁFA összegben és mindösszesen. A dokumentáció szerint az ajánlattevőnek az ajánlati árát a mellékelt minták szerint kellett megadnia, az ajánlati árak és a költségajánlat között ellentmondás, eltérés sem tartalmilag sem számszakilag nem lehetett, a megadott árak semmilyen körülmények között sem voltak megváltoztathatóak. Az ajánlati dokumentáció 1. kötetének 13.7. pontjában az ajánlatkérő öt érvénytelenségi okot határozott meg, többek között az ajánlat érvénytelenségét eredményezte, ha ajánlat nem felelt meg a felhívásban és dokumentációban meghatározott alaki és formai követelményének, illetve ha az ajánlattevő az ajánlati árát, annak igényelt ütemezését nem egyértelműen határozta meg, más ajánlathoz vagy valamely feltételhez kötötte. A dokumentáció 4. kötetében szerepelt a létesítményjegyzék, amelynek 21. sora tartalmazta a 4%-os tartalékkeretet.

Az ajánlattételi határidőre - mások mellett - a felperes és az ....Rt. tett ajánlatot. Az .....Rt. az ajánlati adatlapon, az ajánlattevői nyilatkozaton és ajánlatának 138., 141., 142. oldalain az egyösszegű vállalási árát a 4%-os tartalékkerettel és anélkül is szerepeltette, ezért az ajánlatkérő a Kbt. 85. §-a alapján tőle felvilágosítást kért ennek indokáról. Az eljárás nyerteseként az .....Rt.-t hirdette ki (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő), míg a nyertes ajánlatot követő legkedvezőbb ajánlatot a felperes tette.

Az ajánlatkérő eljárást lezáró döntése ellen a felperes terjesztett elő jogorvoslati kérelmet. A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény ( a továbbiakban: Kbt.) 1. § (1), (2); a 81. § (1), (2); a 91. § (1), (2) bekezdéseire hivatkozott, azzal, hogy a nyertes ajánlata a két ajánlati ár miatt, a Kbt. a 88. § (1) bekezdés f) pontja alapján érvénytelen. Megítélése szerint nem volt jogszerű lehetőség felvilágosítás kérésre. Arra az esetre, ha a nyertes ajánlattevőhöz intézett felhívás hiánypótlásnak minősül a Kbt. 83. § (7) bekezdésének sérelmére is hivatkozott, és kifogásolta, hogy az ajánlatkérő a nyertes ajánlattevő részére úgy bocsátott ki hiánypótlási felhívást, hogy annak lehetőségét az ajánlati dokumentációban kizárta.

Az alperes a D/120/10/2006. számú határozatában a felperes jogorvoslati kérelmét elutasította. Megvizsgálta a nyertes ajánlatát és megállapította, hogy az ajánlat

1.,3.,138.,141.,142. oldalain tett nyilatkozatok egyértelműen határozzák meg az igényelt ütemezést, nem félreérthetőek, abból az ajánlatkérő és a többi ajánlattevő is egyértelműen meggyőződhetett arról, hogy a nyertes ajánlatban melyik összeg a végleges összesített ajánlati ár. A nyertes ajánlatát más ajánlathoz, illetve feltételhez sem kötötte az ajánlata ez okból nem érvénytelen. Felvilágosítás kérésnek minősítette azt az ajánlatkérői lépést, amikor a nyertes ajánlattevőhöz fordult az ajánlati árral kapcsolatosan. Az ajánlati felhívás illetőleg ajánlati dokumentáció hiánypótlásra vonatkozó, egymásnak ellentmondó előírását tévedésnek, illetőleg a dokumentációban vétett elírásnak értékelte. Álláspontja szerint az ajánlati felhívás előírásai az elsődlegesek, tekintettel azonban arra, hogy az ajánlatkérő felvilágosítást kért és nem hiánypótlást rendelt el a közbeszerzési eljárásban résztvevőket az elírás miatt jogsérelem nem érte.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet elsődlegesen megváltoztatást kért és annak megállapítását, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 1. § (1) és (2) bekezdéseit, a 76. § (1) bekezdését, a 83. § (1) és (2) bekezdéseit illetve a 81. § (3) bekezdését és a 88. § (1) bekezdés f) pontját, végül a 91. § (1) és (2) bekezdését. Másodlagos kereseti kérelme az alperes határozatának hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra kötelezésére irányult. Azzal érvelt jogorvoslati kérelmének fenntartása mellett, hogy a nyertes ajánlattevő az ajánlati ár megadásával megsértette az ajánlati dokumentáció több rendelkezését, különösen annak 13.7. pontját.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. Megállapította, hogy az ajánlati árra vonatkozó ajánlatkérői elvárások alapján nyilvánvaló volt, hogy az ajánlatkérő sem az ajánlati felhívásban sem a dokumentációban nem kérte az egyösszegű vállalási árat tartalékkerettel illetve tartalékkeret nélküli bontásban megadni. Az ajánlat akkor felelt volna meg az ajánlati felhívásban és dokumentációban meghatározott feltételeknek, ha az ajánlati adatlap és az ajánlattevői nyilatkozat kitöltése annak megfelelő. A nyertes ajánlattevő ettől eltérő módon adta meg az ajánlati árat, ezért az ajánlati felhívás és dokumentáció alaki és tartalmi követelményét nem kielégítő ajánlata, a Kbt. 88. § (1) bekezdés f) pontja alapján érvénytelen. Az elsőfokú bíróság külön vizsgálta, hogy a nyertes ajánlattevő az ajánlati árat egyértelműen határozta-e meg. Úgy ítélte meg, hogy a nyertes ajánlat különböző oldalain a vállalási árról tett nyilatkozatok nem teljesítették a dokumentáció kiemelt előírásait, és az ellenszolgáltatás összegét sem tartalmazták egyértelműen. Azokból nem volt megállapítható, hogy melyik, a bírálati szempont szerinti egyösszegű vállalási ár. Rögzítette, hogy a felperes jogorvoslati kérelme nem azt tartalmazta, hogy a nyertes ajánlatából nem lehet kikövetkeztetni az egyösszegű ajánlati árat, hanem egyértelműen arra vonatkozott, hogy a dokumentáció rendelkezéseinek az ajánlat nem felelt meg, ezért az érvénytelen. Ezt az alperes nem vizsgálta. Ezt a hiányzó összevetést végezte el az elsőfokú bíróság. A továbbiakban kifejtette, hogy az érvénytelenséget eredményező nyilatkozatok, kijelentések a Kbt. 85. §-a szerinti felvilágosítás kérésével nem korrigálhatók. Amennyiben az ajánlati dokumentáció 13.7. pontja szerinti érvénytelenségi ok

fennállt, úgy nem lehetett helye a Kbt. 85. §-a alkalmazásának. Az ennek ellenére kért felvilágosítás jogsértő volt.

Álláspontja szerint az ajánlatkérő a dokumentációban módosította a felhívás hiánypótlásra vonatkozó rendelkezését anélkül, hogy a megváltozott feltételről új hirdetményt közzétett volna. Az ezzel kapcsolatban három pont köré csoportosított alperesi érveket megalapozatlannak a Kbt. 76. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel jogilag indokolatlannak találta.

Az elsőfokú bíróság a felperes másodlagos kereseti kérelmének megfelelően helyezte hatályon kívül a jogszabálysértő határozatot és kötelezte az alperest új eljárásra. Ezt azzal indokolta, hogy a Kbt. 348. § (5) bekezdése - amely biztosítja a számára a közigazgatási határozat megváltoztatásának lehetőségét - nem korlátlan, mert a Kbt. kizárólag a 340. § (2) bekezdés b) és e)-h) pontjainak, és a (3)-(6) bekezdések szerinti jogkövetkezmények alkalmazására ad lehetőséget. A Kbt. 340. §-a 2005. november 1-jétől hatályos (2) bekezdése h) pontot nem tartalmaz, míg a jogsértés megtörténtének megállapítását a Kbt. 348. § (5) bekezdésében nem szereplő 340. § (2) bekezdés c) pontja tartalmazza. Ennélfogva jogsértést a Kbt. 348. § (5) bekezdése alapján nem állapíthatott meg annak ellenére, hogy az ajánlatkérő eljárása a Kbt. több rendelkezésébe ütközött. Az elsőfokú bíróság részletesen megadta azokat a szempontokat, amelyeket az alperesnek az új eljárás során figyelembe kell vennie.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatása, a felperes keresetének elutasítása érdekében az alperes terjesztett elő fellebbezést. Az ajánlati árra vonatkozó jogsértést illetően a határozati megállapításait helytállónak, az elsőfokú bíróság ítéletét ellentmondásosnak tartotta. Megítélése szerint a nyertes összegű ajánlati ára egyértelműen megállapítható volt, ezt az elsőfokú bíróság is így rögzítette. Állította, hogy a dokumentáció 13.7. pontjára figyelemmel megvizsgálta az ajánlati felhívás és dokumentáció azon előírásait, amelyek az összegű ajánlati ár megadására vonatkoztak. Az iratok tényleges tartalmi vizsgálata után állást foglalt a jogvita másik, a hiánypótlás és felvilágosítás kérés kérdéskörében. Azt emelte ki, hogy a felperes azon esetben kérte a Kbt. 76. § (1) bekezdése, a 83. § (7) bekezdése és a 85. § előírásai megsértésének megállapítását, amennyiben a nyerteshez intézett felvilágosítás kérés hiánypótlásnak minősül. Ezt megállapítani nem tudta, ezért irrelevánssá váltak a jogorvoslati kérelem ezzel összefüggésben tett hivatkozásai. Egyebekben megjegyezte, hogy a dokumentáció és az ajánlati felhívás esetleges ellentmondásainak vizsgálata a kérelem tatalma mellett, a jogvesztő jogorvoslati határidő miatt sem lett volna lefolytatható, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének erre vonatkozó megállapításai sem helytállóak.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

Az ajánlatkérő a Kbt. 81. § (1) bekezdés alapján köteles az ajánlatok megvizsgálására egyrészt a jogszabályok, másrészt olyan szempontok alapján,

amelyeket az ajánlati felhívásban és a dokumentációban kimunkált. Az ajánlatkérő az ajánlati dokumentáció 13.7 pontjában, több egyértelmű és kétséget kizáró érvénytelenségi okot fogalmazott meg, melyeknek egymáshoz képest prioritást nem adott. Következésképpen az értékelés során az ajánlatok érvényességét megállapítani csak ezeknek az érvénytelenségi okoknak a teljes kizárásával lehetett. A jogorvoslati kérelem alapján az alperesnek azt kellett tisztáznia, hogy az ajánlatkérő a nyertes ajánlatát két általa megadott érvénytelenségi okra nézve helyesen értékelte-e, egyfelől a formai elvárások nem megfelelő teljesítése miatt (ajánlati dokumentáció 13.7. pont második bekezdés), másfelől tartalmi okból (ajánlati dokumentáció 13.7. pont harmadik bekezdés). Nem kizárt ugyanis és a perbeli esetre nézve is igaz, hogy ugyanazon ajánlati elem - nevezetesen az ajánlati ár megadása - több okból is az ajánlat érvénytelenségét eredményezze.

Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság a jogorvoslati kérelemmel nem támadott ajánlati felhívás és dokumentáció alapján, hogy melyek azok a követelmények, amelyek maradéktalan betartását a nyertes ajánlat alapján vizsgálni kellett. Nem volt lehetőség az ajánlati ár megadására a tartalékkeret tartalmának feltüntetése mellett. Az alperes döntésének hiányait az elsőfokú bíróság jogszerűen pótolta, összevetve az ajánlati felhívás és dokumentáció vonatkozó pontjait az ajánlattal. Az irattal egyezően rögzítette, hogy ajánlatkérő a vállalási ár megadásához mintákat adott, e szerint kérte az ellenszolgáltatás összegét egyösszegű vállalási árként feltüntetni, amely bruttó ajánlati ár volt, és kizárólag nettó árra és ÁFA összegre volt bontható. A nyertes ajánlatából megfelelően vonta le azt a következtetést, hogy a nyertes az ajánlati adatlapon és az ajánlati nyilatkozatban az ajánlati árát ettől eltérően adta meg, mellyel sérültek az ajánlati felhívásban és dokumentációban foglalt alaki és tartalmi követelmények, és ez okból az ajánlati felhívás 13.7. pont második bekezdés szerinti érvénytelenségi ok állt fenn. E tekintetben kifejtett indokait a másodfokú bíróság teljeskörűen osztja.

Az alperes a nyertes ajánlatának érvényességét kifejezetten az ajánlati ár egyértelműsége szempontjából vizsgálta. A határozatának e megállapításaival kapcsolatosan kifejtett elsőfokú bírósági érveket a másodfokú bíróság az alábbiak szerint pontosítja:

A Kbt. 85. § az ott szabályozottak szerinti korlátok között biztosít az ajánlatkérő számára lehetőséget az ajánlat meghatározott elemeit illető nem egyértelmű kijelentések tisztázására. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felvilágosítás kérés nem eszköz az érvénytelenség korrekciójához. Az ajánlati felhívásnak és dokumentációnak azonban meg kell felelnie a Kbt. valamennyi előírásának, ezért megengedő törvényi rendelkezés hiányában az ajánlati ár nem egyértelmű meghatározásának érvénytelenségi okkénti előírása nem jelentheti egyben a Kbt. 85. § szerinti felvilágosítás kérés lehetőségének kizárását. E jogintézmény alkalmazását a törvény biztosítja az ajánlatkérőnek, így e rendelkezést nem sérti meg az esetben sem, ha helytelenül ítéli meg a felvilágosítás kérés alkalmazásának a lehetőségét. Az ajánlati ár nem egyértelmű megadásának tisztázására csak akkor lett volna lehetőség, ha a kétséget nem az ajánlatkérő által megadott, az árat meghatározó összetevők bontására adott előírások (13.7. pont második bekezdés) megsértése okozta volna. A formai követelmények be nem

tartásának következménye, hogy a tartalékkeret nevesítésével előállt nem egyértelmű árajánlat felvilágosítás kérésével nem volt tisztázható.

Az ajánlatkérő nem hiánypótlást rendelt el, hanem a Kbt. 85. §. szerinti felvilágosítást kért, ez a jogorvoslati eljárás során tisztázottá vált, az alperes a határozatában ezért szükségtelenül tért ki a felhívás és a dokumentáció ellentétes előírásaira, helyesen utalt ugyanakkor a fellebbezésében arra, hogy - hiánypótlásról nem lévén szó - a jogvesztő határidőn belül nem kifogásolt ellentmondásos kiírás következtében a jogorvoslati kérelem kapcsán további eljárási kötelezettsége nem keletkezett. Az elsőfokú bíróság ezért tévesen hiányolta az alperesi döntésből azokat az elemeket, amelyek a hiánypótlással összefüggésben az ajánlati felhívás és dokumentáció egymásnak ellentmondó rendelkezéseivel kapcsolódtak és kérte számon annak jogszabályi alapját.

Az elsőfokú bíróság a nyilvánvaló jogszabály szerkesztési hiba okán helyesen döntött, amikor a felperes másodlagos kereseti kérelmének megfelelően az alperes határozatát hatályon kívül helyezte. Megfelelően határozta meg az új eljárás szempontjait annyiban, amennyiben az .....Rt. ajánlatának vállalási árat tartalmazó részeit össze kell vetnie az alperesnek a dokumentáció kiemelt rendelkezéseivel és ezen összevetés alapján arról kell állást foglalnia, hogy az ajánlat a Kbt. 88. §. (1) bekezdés f) pontja alapján érvénytelen. Az másodfokú ítélet iránymutatásának megfelelően a Kbt. 85. §-a alkalmazásának helyességére, és a Kbt. 76. §. (1) bekezdéséhez kapcsolódó jogsértések vizsgálatára a megismételt eljárásban nem kell kitérnie.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az alperes a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdései, valamint a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes részére a másodfokú perköltséget megfizetni.

A sikertelenül fellebbező alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Budapest, 2007. október 10. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,**

**Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,**

**Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró**

A kiadmány hitelül:  
tisztviselő